

سال اول، دوره دوم، پاییز و زمستان ۱۳۹۵، شماره پیاپی ۲

زبان روایت در رمان‌های رئالیسم جادویی

دکتر محسن حنیف^۱

دکتر طاهره رضایی^۲

تاریخ پذیرش: ۹۵/۱۲/۲۳

تاریخ دریافت: ۹۴/۱۲/۵

چکیده

اغلب نویسندگان رئالیسم جادویی از قوه تخیل بسیار بالا و خلاقیت ادبی قابل تحسینی برخوردارند. این نویسندگان، برای ایجاد فضای متفاوت از دیگر ژانرهای ادبی، تحولاتی در سطح زبان روایت مرسوم در رئالیسم سنتی ایجاد می‌کنند. این تحولات در جنبه‌های مختلف فنون نویسندگی، از جمله صحنه‌پردازی، شخصیت‌پردازی و زبان روایت پدیدار می‌شوند. نویسندگان رئالیسم جادویی، در سطح زبان روایت، آشنایی‌زدایی از زبان را به نوع دیگری وارد آثارشان کرده‌اند. این نویسندگان گاهی استعاره‌های مرده و معانی مجازی رنگ‌ورو رفته را در معنای تحت‌لفظی‌شان به کار می‌گیرند و جان دوباره به آنها می‌بخشند. همچنین معمولاً بر خلاف روال معمول در رئالیسم سنتی حسن تناسب بین بزرگی حادثه و زبان روایت را عمداً رعایت نمی‌کند. به همین خاطر اغلب با توجه خاصی که به لحن روایت دارند عناصر خارق‌العاده را عادی جلوه می‌دهند یا بالعکس، عناصر عادی و روزمره را در نگاه شخصیت‌های داستان و خواننده خارق‌العاده می‌نمایانند. این نوع استفاده از زبان به نویسنده رئالیسم جادویی کمک می‌کند تا تصاویر جادویی ولی در عین حال ملموس‌تر و طنزانه‌ای را چاشنی اثر خود کند.

واژگان کلیدی: رمان‌های رئالیسم جادویی، استعاره، معنای تحت‌لفظی، آشنایی‌زدایی